

Надлежност уставног правосуђа је појава *sui generis*. Она се само у најопштијем смислу поклапа са класичним облицима надлежности. Суштина уставног надзора није да установи шта је у складу са законским прописима у неком случају. Идеја која лежи у позадини уставног надзора је открити да ли је успостављени модел, са којим неко понашање треба ускладити, и сам у складу с Уставом. Овлашћења Уставног суда, која укључују примену надлежности, не могу се ставити у исти кош са случајевима у којима се одлучује о уставности неког закона. Ове надлежности су, у најбољем случају, комплементарне, јер су уставни судови и успостављени ради надзирања уставности закона. Стога у томе треба видети њихову кључну улогу која одређује како њихов правни статус, тако и њихово деловање.

Доктор Ката Сењак.

Председница Уставног суда Федерације Босне и Херцеговине.

УПОРЕДНОПРАВНИ ОСНОВИ НАДЛЕЖНОСТИ УСТАВНИХ СУДОВА У БОСНИ И ХЕРЦЕГОВИНИ.

Гледано са становишта повијести уставних судова и проблема транзиције социјалистичких земаља, за Босну и Херцеговину као нову демократску државу са друштвом у транзицији, израженом асиметричком подјелом власти, улога уставних судова има посебан значај у специфичним друштвеним, господарским и политичким увјетима.

Опћи оквирни споразум за мир у Босни и Херцеговини има 11 Анекса и то: Анекс 1.А: Споразум о војним аспектима мировног споразума, Анекс 1.Б: Споразум о регионалној стабилизацији, Анекс 2: Споразум о међуентитетској линији разграничења и релевантним питањима, Анекс 3: Споразум о изборима, Анекс 4: Устав Босне и Херцеговине, Анекс 5: Споразум о арбитражи, Анекс 6: Споразум о људским правима, Анекс 7: Споразум о избјеглицама и расељеним особама, Анекс 8: Споразум о Повјеренству за очување националних споменика, Анекс 9: Споразум о оснивању јавних корпорација Босне и Херцеговине, Анекс 10: Цивилна имплементација мировног споразума, и Анекс 11: Споразум о међународним полицијским снагама. Потписивањем Опћег оквирног споразума за мир у БиХ, Устав Босне и Херцеговине ступио је на снагу 14. 12. 1995, који осигурава уставноправне оквире за устројство и функционирање Босне и Херцеговине на потпуно новим, политичким и правним темељима у односу на претходни период.

У првом реду, Устав Босне и Херцеговине у преамбули детаљно наводи темељне нормативне принципе, као што су поштовање људског достојанства, слободе и једнакости, толеранције и помирења, те демократске органе власти и правичне процедуре као најбоље средство за стварање мирољубивих односа унутар плуралистичког друштва. Чланак 2 Устава садржи најшири каталог људских права и темељних слобода и